

Precari, optare *alicui aliquid*. MAH. 3. 12430.: मातरस्यै 'व शोचामि ... या स्माकन् नित्यम् आशास्ते महत्वम्; R. Schl. II. 6. 3.: आशास्या "त्मनः प्रियम्. Etiam PAR. A. 5. 19.: शिवम् आशास्ते मे. — Vid. आशिस् et 2. शंस् praef. आ.

शासन n. (r. शास् s. अन) jussus, dictum, praeceptum. N. 2. 10. 26. 9.

शासितू m. (r. शास् s. तु) dominator, imperator. SAK. 16. 4.

शास्त्र n. (r. शास् s. त्र) 1) praeceptum, dogma. BH. 15. 20. 2) liber, quo aliqua res, disciplina, ars traditur. N. 19. 31.

शि 5. p. a. acuere. In dial. Vēd. cl. 3. productā vocali.

1) acuere. RIGV. 55. 1.: शिशीते वग्रन् तेजसे; 81. 7.:

शिशीहि रथ्य आभर् «alacres redde nos, opes affer nobis».

Part. pass. शित (निशित संशित) tam huc quam ad शो referri potest; a Pān. (VII. 4. 41.) refertur ad शो q.v.

c. सम् In dial. Vēd. excitare, incitare. RIGV. 102. 10.:

त्वाम् उग्रम् अवसे संशिशीमसि «te horrendum ad opem nobis ferendam excitamus».

शिक् 1. a. interdum p. (nihil aliud quam Desid. radicis

शक्, v. gr. 552.) discere. MAN. 2. 20.: स्वं स्वज्

चरित्रं शिक्षेन्; MAH. 1. 6326.: कथन् द्रोणात् ... सर्वा-

स्वाण्य अशिक्षत; A. 4. 29.: शिक्ष मे भवनङ्ग गत्वा

सर्वाण्य अस्वाणि. Part. praes. a. शिक्षाण pro शिक्ष-

माण. A. 4. 57. (v. gramm. min. ed. 2. 533. n.). — Caus.

docere c. 2. acc. MAH. 1. 5238.: द्रोणो ऽनुनम् ... एव-

शिक्षाम् अशिक्षयत्. Pass. c. acc. rei. IN. 3. 11.: स

शिक्षितो नृत्यगुणान्.

c. अनु Caus. docere. MAH. 1. 5761.

c. अभि Caus. id. MAH. 1. 8033.

c. उप discere. IN. 3. 3. N. 21. 33. A. 1. 12.

शिक्षा f. (a शिक् q. v. s. आ) doctrina, scientia, disciplina. MAH. 1. 5238.

शिक्षाण v. शिक्.

शिखण्ड m. pavonis cauda. AM.

शिखण्डक m. (a praec. s. क) 1) id. 2) cinnus in vertice. UR. 87. 7. infr.

शिखण्डिन् m. (a शिखण्ड s. इन्) pavo.

शिखर् m. n. cacumen. N. 12. 41.

शिखरिन् m. (a praec. s. इन्) mons. BH. 10. 23.

शिखा f. 1) cacumen, vertex. 2) crista, *praesertim* pavonis crista. 3) cinnus in vertice. MEGH. 89. 4) flamma. N. 11. 36. DR. 2. 1. (Cf. heb. *sigh* «a hill, hillock».)

शिखिन् m. (a praec. s. इन्) 1) pavo. UR. 88. 16. 2) ignis. UR. 25. 4. infr.

शिङ्घ 1. p. (आग्राणे; scribitur शिघ्, gr. 110^a.) odorari, olfacere.

c. उप (nisi आ praef. उप) osculari. BHATT. 17. 95.: मूर्खन्यू उपाशिङ्घत् (v. ग्रा c. आ praef. उप).

शिङ्ग 2. a. (scribitur शिङ्, gr. 110^a.) tinnire. BHATT. 14. 4.: घण्टा: शिशिङ्गे. — Vid. शिङ्गित.

शिङ्ग m. शिङ्गा f. (r. शिङ् s. अ fem. आ) tinnimentum.

शिङ्गित (a शिङ् vel शिङ्गा s. इत) 1) tinnitu praeditus, tinniens. RAGH. 9. 36. 2) n. tinnitus. UR. 65. 8.

शिट् 1. p. (अनादरे) despicere, parvi aestimare. Cf. सिट्.

शित v. शि et शो.

शिति (ut videtur, a r. शि s. ति) 1) albus. 2) niger. AM.

शितो धवलमेचकौ. Vid. sq.

शितिकण्ठ m. (nigrum collum habens, BAH. e शिति niger et कण्ठ) 1) pavo, v. नीलकण्ठ. 2) cognomen Sivo.

शितिकण्ठक (a praec. s. क) nigrum collum habens. UR. 88. 14.

शिथिल laxus, relaxus, solutus. MEGH. 69. Cf. अथू, इलथू,

इलथ.

शिर् n. caput, v. sq.

शिरस् n. caput. IN. 2. 19. 5. 20. (Fortasse शिरस् e शरस्, debilitato अ in इ sicut in पितृ q.v.; cf. gr. κάρα, κέρας, κεραίον; lat. cranium, cere-brum, quod capite fertur, mutato f in b, v. gr. comp. 18., cer-vix, v. शिरोधरा, शिरोधि; crinis, v. शिरसिङ्, कोश; शिरिन्ह, cornu, v. गृज़; fortasse crista primitive in capite stans, ita ut cri-sta = शिरःस्थ; fortasse calva e carva; goth.